

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΥΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΛΑΞΕ, ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1896

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΝΑΤΟΜΑ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ

Ε' (τελευταίον)

Η εξοικειωτική εθιμική του κ. Παπανδρέου συνίσταται εις την σύνδεσιν του με τον κομμουνισμό. Δυστυχώς δε, αλ' ανθηκαί δεν επιτρέπουν να λησθή, ότι και δεν την ήθελεν. Ίσχυρίζεται, ότι όσον ουδέεις εγγώριζε τον έρυθρον άναρχισμόν. Ότι, χάρις εις την γνώσιν αυτήν, τον συνέτριψεν. Ότι δεν του διέφευγε και η τελευταία λεπτομέρεια της μεθοδολογίας του. Συνεπώς, επέβαλλε να γνωρίζη, ότι, άφ' ης στιγμής, καθ' οιονδήποτε τρόπον, μαζί του συνήλθε, ήτο αδύνατον να μη κληθή εις καταβολήν του τιμήματος. Είναι ίδιον του χαρακτήρος του η άσυνείησις. Και, υπερτιμών την ποιηρίαν του ή, μάλλον, υποτιμών των άλλων την νομοσύνην, πιστεύει, ότι έμπορεί τελεικάς να αφήνη άνεξοφλήτως τας έπιταγάς, που υπογράφη, δανειζόμενος των άλλων την βοήθειαν. Πάντως, η πρώτη φάσις της συνεργασίας του με τους κομμουνιστάς υπήρξεν η άνοχη. Με την συνήθη αυταρέσκειάν του, ο κ. Παπανδρέου ένόμισεν, ότι άρκει κάποιος φροστικός άφορισμός, διά να κατοστήση άκίνδυνον την κομμουνιστικήν δραστηριότητα. Και, συγχρόνως, έμεινεν άπαθής μέχρις εξοργισμού εις την έντιμωμένην άνάπτυξιν της. Οι «λαμπράκηδες» ήπλωσαν το δίκτυον των εις δόλοκλον των χώρων. Και εις την πρώτην φάσιν της συνεργασίας των με τον κ. Παπανδρέου κατώρθωσαν, εν τή ιδεολογική συγγενεία που τους συνέδεε, να άποφύλισον την φάλαγγα της Παπανδρεϊκής νεολαίας. Κατάλληλιν, πάντως, προκάλε, ότι εις χωρία άπομεικτακρομένα, έπάνω εις διάσελα, οι όλοι, οι όποιοι ουδέμιαν είχαν πληροφορίαν περί των συμβαδινόντων, ήθάνοντο την άνάγκην να ένταχθωσιν εις την «όργάνωσιν», η όποία έμεινεν άκόμη και διά την προκλητικήν φωτεινήν διαφήμισιν της. Ευρισκόμεθα ένδοτιον άπαρχής νέας έαμοκρατίας, η όποία, δεδαίως, εφάρμοζε την τακτικήν της παλαιάς, ως προς την παγίδευσιν άνυπόπτων και ως προς την κινητοποίησιν των υπό έμπειραν οδηγών της άνωμα-

λίας. "Ας μη λησμονήται, ότι «λαμπράκηδες» εφάρμοσαν δρώντες και εις τον Στρατόν. Και ότι με την στολήν του στρατιώτου δεν είχαν διαταγών να φωτογραφίζονται, μετέχοντες εις τας διαβοηθούς πορείας ειρήνης. Έθμη-ουρηγή, τοιουτοτρόπως, κλίμα εύκόλου εισαγωγής όργάνωσεων εις τον Στρατόν, από τον όποιον, εν τούτοις, επί πολλά έτη η πολιτική είχε κρατηθή μακράν. Και έδώ, άς μάς επιτραπή μία παρένθεσις. Έπι άκταίαν ο Καραμανλής εκύβηρνε την Έλλάδα. Και άφηκε τον Στρατόν απερίσπαστον εις την προσπάθειαν της πλήρους διοργανώσεως του, ώστε να υπηρετή μονον την Έλλάδα. Και όχι το κόμμα. Δεν ήκούσθη ποτέ αξιωματικός πολιτικολόγος. Και οι Διοικητή των Μονάδων ήσαν και παρέμειναν πάντοτε άφοσιωμένοι εις το έθνικόν χρέος του. Όλίγοι μήνες πρωθυπουργίας του κ. Παπανδρέου ήρκεσαν διά να μολυνθή κομματικώς και ο Στρατός. Ένας άντιστρατήγος, προσφωνών εις την Θεσσαλονικην τον κ. Παπανδρέου, επέδωκε εις ύμνονόλην της γλυαιώτερας ποιότητος. Άπέδωκεν εις την... δικαιοσύνην του Θεού τήν δίκαιαν των Έλλήνων κατά της Χώρας των δια της άναδείξεως ως πρωθυπουργού του κ. Παπανδρέου. Και αυτός ο άντιστρατήγος παρέμεινε δίκαιον το Σώμα Στρατού και ανέλαβε τώρα την ήγεσίαν του Γ.Ε.Θ.Α. Προφανώς, διότι και οι διάδοχοι του κ. Παπανδρέου άρείδουν εν τώ πρώτω πο τον κομματικόν παράγοντα της Ένώσεως Κέντρου, έτοιμον, άσφαλώς, να άνακαλέσθη ή να έπικαλέσθη δι' άλλους του Θεού την εύλογίαν!!! και της 'Ιστορίας την έπιταγήν. Δηλαδή, διά να μεταχειρισθώμεν συνήθη φράσιν του κ. Παπανδρέου, έκαμεν ο κ. άντιστρατήγος λάθος εις την διευ-θύνσιν.

Και εξακολουθώμεν, τελειώνοντες την παρένθεσιν. Και έφθασεν η ιοιούτη έπικίνδυνος διαμόρφωσις μέχρι της άποκαλύψεως του «ΑΣΠΙΔΑ», ή περί του όποιου άνάκρισις έκκρεμει. Και μέχρι των πυρίνων χαρακώματων, τα όποια,

κατά την φάσιν των όλοκρατικών εκδηλώσεων, οι όποιοι συνετάραξαν επί 70 ήμέρας την χώραν, έδωκαν άνατριχιαστικήν εικόνα εις την Πρωτεύουσάν, προεκάλεσαν έντονα-τάτην άνησυχίαν και εφώτισαν την πλήρη χρεωκοπίαν του «θρίμβου» της Δημοκρατίας.

Τα έθραμα έθιζαν ώριμώμενας μόνον πλευράς της παταγίδους άποτυχίας του κ. Παπανδρέου. Άλλά και αυτά είναι άρκετά διά να εξηγήσουν τα γεγονότα, τα όποια προεκάλεσαν την παραιτήσιν και την ήκολούθησάν. Δεν χωρεί άμφιβολία, ότι ο κ. Παπανδρέου εκήληθεν από τας εκ-λογάς πανίσχυρος, έστω και διά της κομμουνιστικής προ-μοδοτήσεως. Άλλά και άπεδείχθη περιτράνος, ότι τίποτε δεν υπάρχει περισσότερο εύθραυστον από την κοινοβουλευτικήν δύναμιν, όταν περιέρχεται εις πολιτικήν και ήθικήν άναξιοτήτα. Η πτώσις δεν ήτο συμπτωματική. Ούτε από έχθρους — οισούδηποτε — παρεκκευσάμεν. Η πτώσις ήτοιμήθη και προεκήθη από τον ίδιον τον κ. Παπαν-δρέου. Διότι πτώσις είναι, όταν ένας πανίσχυρος πρωθυ-πουργός, άντι να δημιουργήσθ, άγανίζεται να σπιλώση τους άντιπαύλους του, άρνούμενος το έργον των και λησμον-ών και τον πρός αυτών προσωπικός ήπιστοιμόν και την άνακερτίτάτην.

Πτώσις είναι, όταν ένας πρωθυπουργός πανίσχυρος εισάγη το έθνικόν συμφέρον εις την μικροκομματικήν άγο-ράν το άφήνη άκάλυπτον και άνυπεράσπιστον εις την διάκρισιν ποικιλοώνων καπιτών.

Πτώσις είναι, όταν ένας πρωθυπουργός πανίσχυρος, δέσμιος της προεκλογικής του δημοκρατίας, άδείαξη το Δη-μοτικόν Ταμείον με παντοειδείς παροχάς, μη τολμών όχι άντιδημοτικά μέτρα, άλλα στοιχειώδη μέτρα συνέσεως.

Πτώσις είναι, όταν ένας πρωθυπουργός πανίσχυρος ταπεινώη συστηματικώς εξαιρετικούς στενούς συνεργάτας του, διά να επιβάλή τον ίδιον του, οι όποιοι καθίσταται υπερπρωθυπουργός. Και οι όποιοι με καλπώσαν άκρι-

σίαν, τραμακτικήν έπιπολιότητα και κυνικόν άρριθισμόν, ανατρέπει όσα εν 'Υπουργική Συμβουλίω άποφασίζονται, εύρισκείται εις ύπόπτους έπαφάς με τον κομμουνισμόν, συν-δέεται με όργάνωσιν εις τον Στρατόν, δημιουργεί προπό-θησεις χάους εις την οικονομίαν και μεταβάλλεται εις σα-τραπικόν.

Πτώσις είναι, όταν ένας πρωθυπουργός πανίσχυρος καθιστά την Παιδείαν οικόθεν άσυμπαρτήσιν, την νοθείαν με ύποπτα σχέδια και την δηλητηριώδη με γραμματικώς φαυλότητα, ικανώς να διαδοθήσασιν τα θεμέλια του 'Εθνους.

Πτώσις είναι, όταν, με μία λέξιν, ένας πρωθυπουργός πανίσχυρος με ουδέν άλλο άσχολεΐται πέραν της κατασκευής μαγικών εικόνας και της δημιουργίας άντικαταπισπιμού ελπίρας.

Όλα τα άλλα έπειτα έρχονται άφ' εαυτών. Και όταν πλέ-ον τα έργα των χειρών του όλοκληρώνονται, τότε μεταβάλλε-ται εις άγοραϊόν κομματάρχην, εις παλληκαρεύμενον κίρκω-μίσους, εις άνεάντηλον παραγωγήν λιβέλων, άποκα-λών πρβόδους εκείνους, οι όποιοι ήθάνονσαν την φωνήν της τιμίας συνειδήσεώς των και έπρωτιμωσαν να ύποστούν τον προηλακισμόν αύτοί, διά να μη ύποστή τον έξευτελισμόν του 'Εθνους. Και ο κ. Παπανδρέου δεν πταίου ότε ο Βα-σιλεύς, ούτε το Σύνταγμα, ούτε οι συνεργάται του. Πταίει ο κ. Παπανδρέου υπό την διπλήν του μορφή. Γεώργιος και Άνδρέας. Και, πρό παντός, Άνδρέας. Εύτυχώς, όμως, διά τον τόπον, έκλεισε πλέον το χρονικόν περιβάριον, διά να άντιληφθή την αίτίαν της κρίσεως, εάν είχε πρόβειν να το πράξη. Κατεργάσασθε τον δημόσιον βίον. Και περιήγαγε τας ύψηλοτάτας άρχάς εις άβύσσους. Είναι το τέλος, το πολιτικόν τέλος όσων ανθρώπων, οι όποιοι, όσον εύλογοί, έδη-μοκράτησε και εόρακρον. Η πολιτική είναι σκληρά δι' εκεί-νους που την προβίδουν. Και τους έπιφυλάσσει έντροπή και άράς.

Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ

Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΕΠΙ ΠΛΕΙΣΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 9. — Τό 'Ανώτατον Συμβούλιον 'Εθνικής 'Αμύνης σήμερα εις την άναδάρθρωσιν της ήγεσίας του Στρα-τού και έπισοβητικώς τους άνωτάτους δέσμιους εις την ήγε-σίαν των μεγάλων Μονάδων.

Εν τώ μεταξύ, εγγώσιζε ότι κατά την διάρκειαν των δύο συνε-δριάσεων του Συμβουλίου 'Εθνικής 'Αμύνης προέκυψαν διαφωνί-αι, οι όποια έφ' όσον τολμήσ-θη διεκδικηθήν είναι ένδεχόμε-να να δημιουργήσουν πολιτικόν ζητήμα.

Αι διαφωνίαι άνέκυψαν μεταξύ του ύπουργού 'Εθνικής 'Αμύνης κ. Κωστόπουλου και του ύπουρ-γου Συναρισμού κ. Μητσοτάκη.

Ός πληροφορούμεθα, ότι ο κ. Μητσοτάκης διεκρίνωσεν ως προς την άποστρατείαν του άντιστρα-τηγού διασημότης της ΑΣΔΕΝ κ. Λαυράκη και έξήγησεν η άναρρω-τή εις τα πρακτικά ότι διαφωνή-

διά την άποστρατείαν του έν λώ-γην άντιστρατήγου.

Επίσης, κατά τας αύτάς πλη-ροφόρίας, ο κ. Μητσοτάκης δι-ώνησε εις πλείστα σημεία των ήγειρήσεων του ύπουργού 'Αμύ-νης όσον άφορά τας προαγιάς των άνώτατων δέσμιων.

Πάντως, ως εγγώσιζε εκ του πε-ριβάλλοντος του κ. Μητσοτάκη, από τας τελευταίας άποφάσεις εις, δι, άφορά τας προαγιάς και τοποθετήσεσι, οι όποια έφ' όσον ήθάνον την προσχήν έξδομάδα ύ-πό του ΑΣΕΑ, ο κ. Μητσοτάκης έφ' εραστήριον την όθειν του και διά την τελικήν ρύθμισιν του θέ-ματος της ήγεσίας των ένόπλων δυνάμεων.

ΑΘΗΝΑΙ, 9. — Υπό την προ-εδρίαν του πρωθυπουργού κ. Στε-φανουλόπου, συνήλθε και πάλιν σήμερα (χθές) την πρωΐαν το 'Ανώτατον Συμβούλιον 'Εθνικής

ΑΝΕΚΟΙΝΩΗ ΧΘΕΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΙΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 9. — Άνεκοίνωθη σή-μερον τό πρόγραμμα της νέας πε-ριόδεως του Βασιλέως και της Σοβ-βέτισσας εις τας Δωδεκάνησας από τής 13—19' Οκτωβρίου.

Οι Βασιλείς θα άναχωρήσουν την πρωΐαν της Τετάρτης, 13ης 'Οκτωβρίου, άεροπορικώς εις Ρό-δον, όπου θα ύχουν ύποδοχήν των κατόικων της πόλεως και μετά της άφ' εραστήριον, θα ήγη εις τό νομόν Δωδεκανήσου, ή περιφέρειαν των τοπικών άρχών. Έν συνεχεία ο ήθνος θα πορευθή γέμισ προς τμήν των και οι Βασιλείς θα έ-πιβιβάσθωσιν το 'Πολεμιστήδες' άνάστασιν.

Τό άπόγεμα η τοπικά άρχαι και διά φιλοδημοτικά ήβρήματα θα ήνημερώσουν τον Βασιλέα και την Βασίλισσαν επί των προβλήματων τού νομού και οι Βασιλείς μετά τήν άνάστασιν θα διαμενησθώσιν, όσον επί του ελεμεινιστή.

Την πρωΐαν της Πέμπτης το 'Πολεμιστήδες' θα άποπλεύσιν διά Σύμη και εκείθεν την 10.30 π.μ. διά Τήλον. Τό άπόγεμα το 'Πο-λεμιστήδες' θα άποπλεύσιν διά Χάλκη και εκείθεν εαπτήρησιν, όπότε θα παραστή εις τό 'Επιμελητή-ριον της ήγεσης γάμος τμήν των Βασιλέων.

Την Παρασκευήν, 15ην 'Οκτω-βρίου, οι Βασιλείς θα επιστρέψωσιν άεροπορικώς εις Άθήνας, ενώ το άπόγεμα 'Πολεμιστήδες' θα άναχω-ρήσιν διά Κό, Τό Σάββατον, 16ην 'Οκτωβρίου, το Βασιλικόν άερο-σκάφος, θα προσήλθωσιν εις Κό

ΕΙΣ ΤΗΝ όην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΗΛΙΑ ΤΣΙΡΙΜΚΟΥ

Γνωρίζομεν ήδη με πολλήν σαφήνεια τας άπόψεις της Ρωσίας διά τήν Κύπρον Γκρομύκο: "Οχι Ένωσις

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 9. — Αι άπό-ψεις της Έλλάδος και της Σοβ-βέτισσας επί του Κυπριακού ζή-τηματος δεν συμπίπτουν. Τούτο διαπιστώθησιν κατά την πραγματο-ποίησιν χθές εις την έραν των 'Ην. Έθνων συνουμίου του άντιστρατήγους της κυβερνήσεως και ύπουργού των 'Εξωτερικών της Έλλάδος κ. Τσιριμκού με τον Ρώσον ύπουργόν των 'Εξω-τερικών κ. Γκρομύκο, κατά την ό-ποίαν, ως άνεκοίνωθη, άντηλά-γησαν άπόψεις επί των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών και της ήννοιας αύτων άπεριόρη όπ-ματικώς χροσος εις τό Κυπρια-κό.

Ερατήθη μετά την συνουμί-αν του με τώ κ. Γκρομύκο, ο κ. Τσιριμκού άπήνησεν ότι η έλληική άντιπροσωπεία είναι τώρα εις όθειν να γνωρίζη με πό-λυ σαφήνεια τας σοβιετικές ά-πόψεις επί του Κυπριακού.

Κατά ήμισοκοινωνίασ πληρο-φορίας, ο Σοβιετικός ύπουργός εξέφρασε την άπόλυτον άντιθέ-σιν του προς την ιδέα της Ένω-σεως, καθώς και προς την έννο-ιασιν της άδελφωμένης ανεξαρτη-σίας, έφ' όσον αύτη είναι δυνα-τή να οδηγήσθ εις την Ένωσιν.

Ο κ. Γκρομύκο έπέμεινεν επί-σης εις την άποψιν της συνενώ-σεως μεταξύ των άνεξαρτημένων χωρών διά την εξεσφάλισιν της ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Εν τώ μεταξύ, ο κ. Τσιριμ-ώ-

Η ΣΤΙΛΗ ΜΟΥ

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Δεν παύει, αυτό τον τελευταίο καιρό, να έρχονται στο νου μου, από τό όνειρο κακό, όια τό προ-μάρ γεγονότα του Δεκεμβρίου του 1944. Ποσα χρόνια έχουν περάσει. Κι' όμως, δεν έχω κό-πην από τής τραγικής εκείνης ημέρας. Τό σαρδελόκοιτίμα με τό δειγμάτι, ή άβέσπαστος σφαί-ρης, που σκόπησαν τον κόσμο με-σα στί στίγια του, τό άπάνθρω-πο πράγμα ή τον νοικοκυραίο από τό καρέβασμα της γιάς, για να αποβήσιν από τήν οργή, που ήθελεν, όλη εκείνη ή έποχή, που ήθελεν να περάσει στην 'Αθήνα, ήθημα τόρα μέσα μου όαν έν-δον κακό έσχατης δυστυχίας. Όταν καείσ άντιμετωπίζω τό θάνατο και ή θρησκεία, δεν άπαλλάσσε-ται εύκολα από τής εκείνης τύχης.

Είσις που γλυτώσαμε τότε και γίναμε αύτότες μάτρες, ποσά καταστροφής, ήμαστέ πάν-τε άνημπούμεν από τής τρομε-ράς άνημπούσεως και γι' αυτό γί-ναμε κήρυκες και κάλομε με τής κραυγής μας τον κόσμο, που την προστάτεται τό φράγμα της προσημασίας, να ζυμνήσθ και να όβησθ τής φύσης που τό έθνος άναίει από τό μολύτο. Οι έννοι-ές δεν γινώσκον τον τρομερό εκείνο Δεκεμβρι, γι' αυτό όι και να τόπο της τής νόστιμης μωδαίται. Δέν πιστεύω να όίσις μαρτυ-ρίαν των όηρών, όστε στην πείν, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς όμοις με διαστασία και τό λόγια που ό-κνη περινοίει γι' αύτους όαν κεί τό άναλασκήτο, που δεν πρόκειται να τούς έπείρασθ... Μα ή γενιά αύτη δεν έίδε... δεν τρώσθ... δεν ύπερθε... γι' αυτό τό μέγα, ότε φασαϊκό της κό-πης, όστε στίς πληγές, όστε στίς σίμα. Μπορεί για λίγα λεπτά να τούς κήρυξ την προσχή... σε λίγα χρόνια τινάθονται, άς και ή σίμα του έαυτού που είναι διασπορη-τή. Τότε σκόπησαν τούς ό